

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Emund Lagmands Saga

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Emund Lagmands Saga", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_306_14-intro-shoot-idm98.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Tidligere prøveoversættelser

To tidligere prøver fra arbejdet med *Heimskringla* var udkommet allerede i 1815: i *Prøverne* og i nytårgaven *Heimdall*, hvor Grundtvig lod trykke endnu et udsnit af "Olav den Helliges Saga" under overskriften "Adelsteens-Drape" (s. 232-240). Grundtvig kan have valgt at trykke "Emund Lagmands Saga" i *Danne-Virke* som en statusrapport til de ventende abonnenter om oversættelsesarbejdets fremdrift. Allerede i august 1816 havde projektet ifølge Grundtvig skaffet 2/3 af de nødvendige midler, men der var stadig behov for flere abonnenter (Lundgreen-Nielsen 2010, s. 60-62). Brudstykket kan med andre ord også ses som et stykke reklame. Efter bruddet i 1814 måtte Grundtvig nemlig arbejde på oversættelserne uden økonomisk støtte, og abonnementsmodellen var nødvendig for at dække omkostninger til trykningen. Finansieringskonceptet blev dog ingen succes, og store dele af oplaget endte med at ligge usolgt hen. I 1834 blev resterne foræret til almueskolerne – datidens kommunale folkeskoler. Manuskriptmaterialet til Snorre-oversættelsen giver imidlertid ikke tilstrækkeligt med oplysninger til at kunne afgøre, hvor langt Grundtvig var nået (se også Toldberg 1946, s. 107). I fortalen til Saxo-oversættelsen står, at han var nået over halvvejs ind i "Olav den Helliges Saga" i foråret 1815 (Saxo Grammaticus 1818-1823, bind 1, s. XXX). Hvis det passer, må fortællingen om Emund for længst have været oversat i foråret 1817.

Væsentligere end dette tilblivelseshistoriske og økonomiske perspektiv er formentlig brudstykkets emne. I indledningen fremsætter Grundtvig den betragtning, at vi med Snorres gengivelse af Emunds tre fabler får et sjældent indblik i svensk poesi fra middelalderen. Dertil kommer, at det valgte brudstykke, siger noget om de politiske forhold i Sverige, og idet relationerne mellem Sverige og Danmark længe havde været anspændte, er dette også interessant. Napoleonskrigene havde destabiliseret den politiske situation, og Danmark-Norge og Sverige var kommet til at stå på hver sin side i koalitionerne. Fredsaftalerne i Jönköping 1809 og i Kiel 1814 havde ganske vist afsluttet de åbne konflikter, men Kielerfreden resulterede i Norges afståelse til Sverige.